

Gå sin väg.

6 april–8 maj 2024

HELSINGBORGS
STADSTEATER

Gå sin väg.

Av: Helena von Zweigbergk

Mouhamad Al Hallak
Evamaria Björk
Cecilia Borssén
Tobias Borvin
Gunilla Poppe
Birgitta Rydberg

Regi
Scenograf och kostym
Maskdesign
Ljusdesign

Mohammed
Birgitta
Anna
Mats
Klara
Louise

Christian Tomner
Yvonne Ericsson
Lillebel Höglund
Emanuel Arvanitis

“
Alla andra har
haft ett liv utom
jag – jag vet inte
ens hur man gör.”

Konsten att sätta punkt.

När författaren Helena von Zweigbergk åter ger sig i kast med skilsmässoparet Anna och Mats och deras familj försöker hon få dem att släppa taget. Till slut.

Det är lättare sagt än gjort att komma till avslut, att sätta den där berömda punkten. Så är det både för författaren Helena von Zweigbergk och hennes påhittade karaktärer.

- Jag har svårt att sätta punkt. Jag är tålmodig samtidigt som jag har en slags separationsångest, så för mig tar det tid. Det som är intressant är att man utgår från att folk alltid vill ha hjälp att avsluta, att komma ur sin konflikt. Men att behålla konflikten är ett sätt att behålla kontakten. Man kan också vara väldigt fäst vid sina olika roller. Utan dem vet man inte vem man annars skulle vara, säger hon.

Helena von Zweigbergk är journalisten, programledaren och radiopra-

taren som sedan många år dubblerar som författare. Paret Anna och Mats har dykt upp i flera av hennes romaner – och även på teaterscenen. När Helsingborgs stadsteater satte upp relationsdramat "Anna och Mats bor inte här längre" 2018 blev den en publiksuccé. Många älskade pjäsen som satte fingret på parrelationens alla krumbukter. "Gå sin väg" är den nyskrivna, fristående fortsättningen. -Tanken från början var att skriva en berättelse om avslut. Jag tyckte att det var ett oberättat ämne. Saker har en tendens att bara pågå i livet eftersom det är så svårt att göra det där sista klippet. Pjäsen handlar om den tiden, själva slutandet, säger hon.

I "Gå sin väg" möter vi Annas åldriga mor, den döende Klara.

- Just döden är ett skeende som bara pågår. Så är det i alla fall ofta i vår kultur. Man är någon som alla slutat lyssna på, som placeras på en institution nästan i väntan på döden.

Förutom Klara, återser vi som sagt Anna och hennes ex-make Mats, ett skilsmässopar som hittills inte lyckats sätta punkt på riktigt.

-Även om man bestämmer sig för att skiljas så är det väldigt svårt. Hur ska allt det där man har tillsammans bara kunna upphöra, säger Helena von Zweigbergk.

Parallellt skaver och smärtar Annas syster Birgitta och hennes vuxna dotter Louises relation som ett öppet och infekterat sår.

-Mellan mamma och dotter finns flera konflikter som slår an ett grundackord i deras liv. I pjäsen kämpar de med att bli av med dem. Men det här är en rolig berättelse också. Alla är desperata och sett på håll kan ju det bli komiskt. Ibland måste man få skratta åt vad vi håller på med.

Helena von Zweigbergk drivs av att

berätta om vad det är att vara människa. Till sin hjälp har hon sin livserfarenhet och sitt mångåriga skrivande.

- Jag har länge studerat hur vi betar oss mot varandra. Människorna som står oss närmast är de som är viktigast i livet. Men det är också de relationerna vi är mest slarviga med. Man skulle aldrig bete sig mot en utomstående så som man betar sig mot den man lever med.

Vilket är ditt bästa relationstips?

-Att man utgår från lyssningsprincipen: alltså att lyssna och sedan bekräfta att man lyssnat och hört rätt. I en konflikt är man ofta arg och vill ändra på den andra. Man vill vinna. Men så står man där med vinsten och har fått den andra att känna att den har förlorat. Och vad ska man göra med det, liksom?

Allt det där är ju lättare sagt än gjort...

-Ja, jag tror bara att man behöver få syn på saker ibland, och det är svårt när man har det precis framför näsan. Därför är konst och kultur jätteviktigt, för att kunna se sig själv och andra människor utifrån. Det är början till empati.

A close-up photograph of a male caregiver with a beard, wearing bright blue scrubs, embracing an elderly woman with short, wavy grey hair. The woman is wearing a green knitted sweater and has a slightly tearful or emotional expression. The background is dark, with some wooden boxes visible on the left.

**“Alla hittar
sin plats
till slut.”**

Inspicient
Sufflör
Ljudtekniker
Scenmästare
Rekvisitör
Belysningsmästare
Scentekniker
Maskör
Kostymmästare
Smed/fastighetsskötare
Dekormålare
Dekorsnickare
Servicekoordinator/publikvärd
Publikvärdar

Fastighetsansvarig
Teknisk samordnare, föreställningsteknik
Konstruktör och teknisk samordnare
Teaterchefsassistent

Redaktör föreställningsprogram
Formgivning program och affisch
Fotograf, rörlig annonsering, trailer
Föreställningsfotograf
Biljettförsäljning
Marknadsansvarig och presskontakt

Scenchef
Foajé- och planeringschef
Föreställningsteknisk chef
Verkstadschef
Chefsproducent
Producent
Teaterchef och konstnärlig ledare

Förlag: Columbine

Föreställningen är cirka 2 timmar och 20 minuter inklusive paus.

Peter Sunesson
Lars Wiik
Jonas Mattsson
Nils Fritsch
Cecilia Odén
Anders Andersson
Markus Wibom
Lillebel Höglund
Linnea Strand
Johan Andersson
Katarina C:son Brandt
Mattias Rönn, Jonas Svensson
Amanda Ebbersten
Alva Enander, Emma F. Ehrgård,
Johanna Bernhold, Sara Oltner,
Joel Ebbersten, Boel Danelius,
Nikki Yourstone

Christer Johansson, Johan Andersson
Katja Lindström
Lars Möller
Josefin Zimmergren

Jenny Petersson
Radek Labunski
Mattias Berglund
Emmalisa Pauly
Josefin Persson
Veronica Horvath

Henrik Gandsjö
Emma El-Hallah
Jerker Pyron
Malin Jonasson Sahlstedt
Michael Mania
Peter Sunesson
Mqoi Simon Trolin

helsingborgsstadsteater.se

HELSINGBORGS
STADSTEATER